

Svobodna trgovina je najboljša politika

Protekcijonizem dobiva krila. Protekcijonistična politika je nevarna in nezrela, a predstavlja največjo grožnjo ravno v času ekonomske krize, ko svetovnemu gospodarstvu grozi propad. Protekcijonizem temelji na ideji, da vlade morajo podpreti monopolni položaj domačih proizvajalcev v kolikor želijo biti priča nacionalnemu napredku. A tisočletja ekonomske misli, zgodovinske izkušnje in empirične raziskave so znova in znova pokazale, da je tako razmišljanje zgrešeno. Protekcijonizem usvarja revščino, ne napredka. Protekcijonizem ne zaščiti "domačih" delovnih mest ali industrij, ampak jih uničuje, ko zadaja rane izvoznikom in tistim, ki uvažajo surovine za svojo proizvodnjo. Zviševanje domačih cen železa z namenom "zaščite" domačih železarn samo zvišuje stroške proizvodnje avtomobilov in drugih izdelkov iz železa. Protekcijonizem je igra slepih.

Protekcijonizem ne uničuje samo ustvarjeno premoženje, ampak tudi mir, kar je zadosten razlog za vse dobre ljudi in prijatelje civilizacije, da glasno in odločno spregovorijo proti ekonomskemu nacionalizmu—ideologiji konfliktov, ki temelji na sprenevedanju in je prenešana v prakso s strani protekcijonistov.

Pred dvesto petdeset leti je Montesquieu zapisal: "Mir je naravna posledica trgovine. Dve raznoliki državi postaneta medsebojno odvisni; saj, če je ena zainteresirana v nakup, je druga v prodajo; in tako se povežeta v skupni potrebi."

Najdragocenejši produkt trgovine je mir. Trgovina spodbuja mir, kar je delno ustvarjeno z združevanjem različnih ljudi v skupno kulturo trgovanja, ki pomeni vsakodnevni proces učenja tujih jezikov, družbenih norm, zakonov, pričakovanj, želj in talentov.

Trgovina vodi k miru s pomočjo ustvarjanja novih obojestranskih koristi sodelovanja. Tako kot trgovina povezuje ekonomske interese Pariza in Lyona, Bostona in Seattla, Kalkute in Bombaja, trgovina tudi povezuje ekonomske interese Pariza in Portlanda, Bostona in Berlina, Kalkute in Kopenhagna—ljudi vseh držav, ki medsebojno trgujejo.

Neštete empirične raziskave potrjujejo hipotezo, da trgovina spodbuja mir.

Druga svetovna vojna je eden izmed najbolj tragičnih primerov tega, kaj se zgodi, ko je ta hipoteza zanemarjena.

Med letoma 1929 in 1932 se je mednarodna trgovina skrčila za 70 odstotkov, k čemur sta v velikem deležu prispevala Smoot-Hawley carinski zakon in mednarodna carinska vojna, ki je sledila. Ekonomist Martin Wolf nas je opomnil, da "je to skrčenje trgovine bila ogromna spodbuda za iskanje avtarkije in Lebensraum, predvsem za Nemčijo in Japonsko."

Sledile so nagrozovitejše in uničujoče vojne v zgodovini človeštva.

S preprečevanjem vojn trgovina rešuje življenja.

Trgovina rešuje življenja tudi s povečanjem napredka, kateri se dotakne vedno večjega števila ljudi. Obstaja neskončno število dokazov, da prosta trgovina spodbuja napredek. Slednji povprečnemu moškemu in ženski omogoča daljše in bolj zdravo življenje.

Ljudje živijo daljše, bolj zdravo in mirnejše življenje. Posledično imajo tisti, ki so integrani v svetovno gospodarstvo, več časa za uživanje kulturne raznolikosti, ki je produkt svobodne

trgovine. Kultura je obogatena z doprinosom iz vseh strani sveta, kar je rezultat proste trgovine dobrin in idej.

Nobenega dvoma ni, da prosta trgovina povečuje materialni napredek. Kljub temu, njen največji doprinos ni lahko ovrednotiti z denarjem. Razlog leži v tem, da so ta doprinos ravno vsa življenja, ki so postala svobodnejša, bolj izpopolnjena in jim preti manj nevarnosti vojnih grozot.

Prav zato smo spodaj podpisani stopili skupaj v klicu vladam vseh narodov, da se uprejo kratkoročno gledanim in požrešnim klicem po višjih trgovinskih preprekah. Dodatno pozivamo vse vlade, da porušijo obstoječe protekcionistične prepreke prosti trgovini. Vsako vlado naprošamo, da svojim državljanom dopusti uživanje ne le sadov domačih njiv, tovarn in genijev, ampak iz celotnega sveta. Nagrada bo večji napredek, bogatejša življenja in uživanje blagoslovov miru.